

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. 11. 2016
samosoudkyní Mgr. Janou Janečkovou

t a k t o :

I. Obžalovaná

xxx ,

rozená xxx, nar. xxx v xxx, prodavačka, trvale bytem xxx, okres xxx,

je v i n n a ,

že v době nejméně od 1. 1. do 25. 6. 2011 v xxx, okres xxx, jako vedoucí a jediná prodavačka prodejny masa a uzenin na ulici xxx, která měla na základě pracovní smlouvy svěřeno zabezpečování provozu prodejny včetně přebírání tržeb a jejich odvádění vlastníkovi, v rámci pracovních povinností přebírala maso a uzeniny, které jí byly na prodejnu přiváženy, zboží prodala či vrátila, avšak veškeré tržby získané jeho prodejem v plné výši neodváděla, s částí tržby naložila nezjištěným způsobem, a způsobila tak společnosti xxx za uvedené období škodu ve výši nejméně 96.717 Kč,

t e d y porušila smluvně převzatou povinnost spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobila škodu nikoli malou,

č í m ž s p á c h a l a

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu výdělečné činnosti a zaměstnání spojené s hmotnou odpovědností na dobu v trvání **1 (jednoho) roku**.

II. Obžalovaná

xxx ,

rozená xxx, nar. xxx v xxx, prodavačka, trvale bytem xxx, okres xxx,

se podle § 226 písm. a) trestního řádu

z p r o š ť u j e

obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále, doručené dne 6. 8. 2013, sp.zn. 2 ZT 62/2013, **v bodě 2)**, která jí kladla za vinu, že

v době nejméně od 1. 1. 2012 do 30. 9. 2012 ve xxx, okres xxx, jako vedoucí a jediná prodavačka prodejny masa a uzenin na ulici xxx, přebírala zboží a řádně neodváděla tržbu z jeho prodeje a společnosti xxx tak způsobila škodu ve výši nejméně 292.911 Kč,

t e d y přisvojila si cizí věc, která jí byla svěřena, a způsobila tímto činem na cizím majetku větší škodu,

č í m ž m ě l a s p á c h a t

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená společnost xxx **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, ze znaleckých posudků, z listinných materiálů a z výpovědi obžalované.

Obžalovaná xxx uvedla, že před prodejem masa pracovala ve smíšeném zboží. Je vyučená cukrářka. Masu rozuměla, ale nikdo ji nijak zvlášť nezaškoloval. Asi týden po podepsání pracovní smlouvy za ní přijela paní xxx a vysvětlila jí pokladní knihu a zápisy. Pokladnu měla obyčejnou. Pouze do ní zadala cenu a skupinu. Nebyla to pokladna spojená s váhou. Na konci směny vždy vytiskla z pokladny lístek, takovou uzávěrku. Nedalo se však z toho poznat, jaké maso a v jakém množství ten den prodala. Jednou za měsíc měla uzávěrku, kde bylo uvedeno, jaké maso, výrobky a jiné zboží ještě zůstalo neprodáno. Maso jí navážel řidič každý den od úterý do pátku v bednách. K tomu jí vždy dal dodací list, kde byl uveden seznam masa a jeho váha. Zboží si při převzetí nijak nepřevažovala, bylo to na důvěře a řidič na to ani nečekal. Obžalovaná si nezačala množství přebíraného masa kontrolovat ani poté, co měla první problém a musela doplácet manko. Pouze si začala kontrolovat hotovost v pokladně a zůstatky. Cenu masa zjišťovala buď telefonicky od paní xxx, nebo to dostala napsané na papírku. Na konci dne si akorát zkontrolovala, zda jí souhlasí zůstatek v pokladně s tím, co je uvedeno na pokladním lístku. Tržbu pak odesílala ráno po řidiči. Žádné inventury neproběhly. Obžalovaná měla za to, že jí papírově každý měsíc někdo provádí kontrolu. Nespotebované maso posílala obžalovaná asi každý druhý den zpět. Podle instrukcí posílala s masem papírek, kde bylo uvedeno druh masa a jeho váha. Kopii si nechávala pro sebe. V roce 2011 neproběhla žádná inventura, pouze kontrola pokladní knihy. Ani u druhé kontroly nikdo nepřevažoval zbylé maso. Účetní pouze spočítali pokladnu a odsouhlasili to s pokladní knihou. Na místě nebyla v prodejně nalezena žádná chyba. Pak ji pozvali na výsledek a „předhodili“ jí rozdíl 240 tisíc Kč. Za říjen, který jim již nepotvrdila, chtěli dalších 45.000 Kč. Předložili jí nějaký papír s čísly, nic jí nevysvětlili a chtěli vědět, kde jsou ty peníze. Chtěli po ní podepsat rozdíl, aby jim ho splácela. Pan xxx vzpomněl policii a exekuci, a tak to podepsala. Když podepisovala první manko ve výši 96.000 Kč, tak si na zaplacení půjčila 50.000 Kč a zbytek jí sráželi z platu. Celý dluh má již zaplacený. Vzala to na sebe, i když neví, kde byla chyba. Každý měsíc viděla, že jsou rozdíly a celkem to mohlo dělat uvedenou částku. V prvním případě jí tedy fyzicky chyběly peníze. Ona to věděla a rozdíl doplatila. Pak si peníze hlídala a nic jí nechybělo. Byla potom domluvená s účetní, že bude dělat častější kontroly. Papíry s odvedeným masem předávala řidiči s tržbou. Jak potom zaměstnavatel maso zaúčtoval, obžalovaná neví. Asi po 14 dnech jí dávala paní xxx k podpisu papíry z počítače. Ona si to neměla jak zkontrolovat. Neměla žádný doklad o tom, jaké maso a v jakém množství vrátila. Na vratku masa neexistoval žádný tiskopis. Ve sjetinách nejsou vratky masa také uvedeny. V roce 2012 se cena masa vůbec nezvedala. Ke konci jí pak volala paní účetní alespoň třikrát zvýšení cen. Obžalovaná na jednání v xxx nepředložila vratky masa, ani to nenamítala. Nepochybovala o tom, že by jí maso nezapočítali, a proto se na to ani nezeptala. Obžalovaná bydlí s rodinou v bytě, který patří jejím rodičům. Před třemi lety si koupili auto na splátky, starší. Na dovolenou nikam nejezdí. Loni byli na xxx a rok předtím na xxx. Nemá žádnou nemovitost. Na konci srpna 2012 si koupila na splátky ledničku asi za 20.000 Kč.

Po zrušení předchozího rozsudku Krajským soudem v Ostravě obžalovaná u hlavního líčení uvedla, že na své předchozí výpovědi trvá a odmítla ji jakkoli měnit či doplňovat. Po zrušení obou rozsudků Nejvyšším soudem ČR se obžalovaná i přes

poučení, že se má skutkově věnovat prvnímu období, tedy roku 2011, podrobně znovu věnovala roku 2012, zejména závěrečné kontrole společnosti xxx. K bodu 1) namítala, že byla určité období zastupována paní xxx. Ve stejné době se měl po prodejně volně pohybovat i přítel paní xxx.

Svědék xxx soudu sdělil, že nesepisoval s obžalovanou pracovní smlouvu a nebyla sepsána ani dohoda o hmotné odpovědnosti. Maso se na prodejny naváží denně. Řidič je vozí v bednách, něco je vaxováno. S masem se zasílá dodací list. Prodavačky pak mohou nespoteřované maso vrátit prostřednictvím řidiče, který to odváží na jatka. Vrácené maso se pak odpočítává od celkového zboží. Prodavačky si mohou přijímané zboží převážít a překontrolovat podle dodacího listu. Kdyby prodavačka chtěla, tak by řidič počkal, až si to převážít. Neví o případu, kdy by se přijímalo jiné množství masa, než na dokladech uvedeného. Vratky masa přebírá účetní (papírově). Po prvním schodku u obžalované nepřijalo vedení firmy žádné kontrolní opatření. Druhý jednatel nesouhlasil s jejím propuštěním. Dále svědek uvedl, že z paměťové karty pokladny následně zjistili, že obžalovaná otevírala pokladnu i 30x denně bezdůvodně. Svědek uznal, že se měl na konci každého měsíce dozvědět o schodku v pokladně obžalované, ale toto mu nikdo nesdělával. O problému se dozvěděl až někdy v srpnu, a pak poslali na prodejnu kontrolu.

Svědék xxx soudu sdělil, že vozil maso mimo jiné i do prodejny, kde pracovala obžalovaná. Se zbožím předával dodací list a posbíral vratky. Od obžalované dostal sepsáno, jaké zboží vrací, a to potom předal paní xxx. Vracelo se maximálně dvakrát v týdnu. Z objemu 20 kg se mu třeba vrátily 2 nebo 3 kg. Vratka byla napsána na papírku, nebyl to žádný tiskopis. Obžalovaná si před ním nepřevažovala dodané zboží. Dělá se to tak, že se zboží přebírá průběžně a pak se třeba řekne, že něco chybí. Předávané maso si vzájemně nepodepisovali. On podepisoval pouze doklad o převzetí peněz od obžalované. Pokud by chtěla obžalovaná maso před převzetím převážít, tak by musel svědek počkat. Tu možnost měla, ale nikdy se tak nestalo.

Svědčyně xxx soudu sdělila, že pracuje ve firmě poškozeného jako fakturantka. S obžalovanou přicházela do styku jen telefonicky při objednávkách, a to každé ráno. Zboží si objednávala obžalovaná podle toho, co již měla prodáno. Řidič ráno dovezl na prodejnu zboží s dodacím listem. Prodavačka si to měla převzít a zkontrolovat. Pokud se něco neshodovalo, tak jí prodavačky volaly, což se stalo tak 2x do měsíce. Zboží se buď dopsalo na dodací list, nebo se opravilo množství. I obžalovaná takto telefonovala, a pak si to obě v papírech opravily. Vratky se evidovaly na kousku papíru a započítalo se to do dodacího listu. Proto jsou rozdíly mezi příjemkami a dodacími listy. Příjemky a dodací listy jí pak obžalovaná potvrzovala, že to opravdu sedí. Papírky o vratkách se ale nedochovaly. Ceny masa určovalo vedení a měnily se i v průběhu roku. Byly zasílány po řidiči. Inventarizace se na konci měsíce prováděla pouze evidenčně. Svědkyně poslala obžalované soupis zboží podle výdejek a příjemek a obžalovaná do toho rukou vepsala zůstatky. Na základě toho svědkyně spočítala prodej zboží a zaslala to zase obžalované ke kontrole a podpisu. Kontrolu si tedy každý měsíc dělala i obžalovaná. Svědkyně nechodila dělat fyzickou kontrolu do prodejny obžalované. Peníze obžalované seděly na pokladní doklady. V pokladní knize se vedla tržba a prodej masa. Také se zde uváděly platby za případný jiný nákup či opravu. Pokladna byla běžná. Jejich firma má tři takové prodejny. V jiné prodejně nebyl žádný podobný problém. Vždy měli naopak nějaký zisk. Příjemky a výdejky za říjen 2012 obžalovaná neodsouhlasila a

ani na prodejně doklady nezůstaly. Neprodané maso se vracelo jednou nebo dvakrát v týdnu. Vratky se mohly v dodacích listech projevit i až za 14 dnů, pokud v následném období obžalovaná daný druh masa nedostávala.

Svědék xxx soudu sdělil, že jako spolumajitel xxx byl u toho, když se přijímala obžalovaná do pracovního poměru. Nebyl u toho, když se poučovala o svých pracovních povinnostech. Zboží se předávalo na základě dodacích listů a přebíralo zpět opět na základě nějakého listu. Evidenci si vedla paní xxx. Obžalovaná si měla vést svoji evidenci. Svědek vedl spíše zemědělskou činnost, provoz jatek řídila paní xxx. Svědek nebyl nikdy u nakládky zboží ani u příjmu obžalovanou. Předpokládá ale, že by se zboží mělo překontrolovávat při příjmu. Obžalovaná potvrzovala dodací listy, čímž za zboží odpovídala. Svědek neví, zda si zboží obžalovaná převažovala, ale vyplývalo to z její funkce. Když vznikl u obžalované první problém v roce 2011, několikrát s ní jednali a znovu jí vysvětlili, že si má věci kontrolovat. Určitě byla znovu proškolená a bylo jí řečeno, že si má zboží vážit. Druhou kontrolu v roce 2012 pak provedla paní xxx a xxx. Přitom bylo zjištěno, že prodává sortiment, který neměla povolený. Na konci bylo znovu zjištěno manko. Svědek si je vědom, že v takovém rozsahu nemohla způsobit manko během jednoho měsíce. Obžalovaná odváděla peníze pravidelně a nebyl v tom žádný problém. Oproti dalším dvěma prodejním měla nižší tržby. Měsíčně byl obrat ve xxx 500 tisíc Kč, v xxx 400 tisíc Kč a u obžalované jen 100 tisíc Kč. Prodejní ceny zboží byly uvedeny na každé dodávce. Chyba byla, že byla kontrola prováděna jen podle pokladny (seděly namarkované částky s odvedenými penězi). Nebyla provázanost mezi skutečně prodaným množstvím masa a odvedenou tržbou. Na dalších prodejních nikdy problémy neměli. Obžalovanou nepropustili po prvním manku, protože jim jí bylo líto. Sepsali s ní proto dohodu o srážkách ze mzdy.

Svědčyně xxx soudu sdělila, že v xxx pracovala jako účetní a byla jednou z členek inventarizační komise na prodejně obžalované. Po příchodu na prodejnu vyzvaly obžalovanou k předložení pokladní knihy. Obžalovaná jim sdělila, že ji má doma. Byla upozorněna, že by ji měla mít v práci. Dále byla vyzvána k předložení denní hotovosti. Na to obžalovaná odběhla do vedlejšího bufetu, a když se vrátila, vytahovala si papírové peníze z kapsy. Ke zbytku uvedla, že to má doma. Obžalovaná byla proto vyzvána, aby si zašla domů pro pokladní knihu a hotovost. Pak na obžalovanou čekaly asi 50 minut před prodejnou, mezitím jí třikrát volali a ona vždy sdělila, že už jede. Když pak přišla, byla velmi rozrušená. Pokladní kniha byla dopsaná a souhlasila se stavem hotovosti. Na prodejně měla obžalovaná nějaké zboží, které nebylo jejich (mražené výrobky). Pokladna na prodejně pouze rozlišuje, jestli se prodává maso nebo jiný výrobek. Druh masa nezaznamená. Údaje, které byly vloženy do pokladny, souhlasili s hotovostním zůstatkem. Denní příjem potom musí obžalovaná zaznamenat do pokladní knihy. Při inventarizaci se pak vycházelo z příjmeč, výdeječ a prodeječ. Cena, uvedená na příjemkách, je nákupní. Prodejní cena je v ceníku. Množství masa prodané za daný den pak svědkyně vynásobila prodejní cenou. Výsledná tržba měla být odvedena. Byla informována o tom, že na příjemce byly provedeny operace, tzv. očištění. To znamenalo, že zde již je uvedeno množství masa po odpočtu vráceného masa. Na manko přišla svědkyně tak, že od skutečné hotovosti, kterou měla obžalovaná dle prodaného masa odvést, odečetla hotovost předanou řidiči. K pojmu „výtratiné“ svědkyně uvedla, že jde o jakousi toleranci, kdy se počítá např. se ztrátou vody v mase. Obžalovaná měla na pokladně limit 4.000 Kč a vyšší částky již musela odvádět. Peníze mohla použít i na drobné

opravy, ale musela to potom doložit účtem. Kontrola na prodejně byla provedena proto, že obžalovaná již půl roku řádně neodváděla tržbu. Řidiči uváděla, že peníze nemá, že je dá příště. Po prvním manku vypracovala svědkyně vnitropodnikovou směrnici a hmotnou odpovědnost, ale vrátilo se jí to od obžalované zpět nepodepsané. Podle směrnice měla být u obžalované provedena kontrola každý měsíc, ale nedělalo se to. Kontrola tedy byla provedena proto, že prodejna v xxx začala vykazovat záporné tržby. Zisková byla jen do poloviny roku 2011. Nebylo to vrácením většího množství masa. Pokud se prováděly opravy na prodejně, muselo se to vepsat do pokladní knihy jako náklad. O tento náklad pak byla odvedena menší tržba. Změny v cenách masa byly možná jednou za rok. Při kontrole měla obžalovaná na prodejně uvedeny dvojí ceny u některého masa. Proč to tak bylo, svědkyně neví. V pokladně, před přinesením hotovosti, měla obžalovaná pouze drobné. Vypadalo to, jako by ten den nic neprodala. xxx má tři prodejny. V roce 2011-2012 to byla ještě prodejna v xxx a xxx. Prodejna obžalované dostávala asi 1/3 masa, než zbylé dvě. Prodejna dle papírů prodala masa tolik, kolik měla, ale peníze za masa odvedeny nebyly.

Svědkyně xxx soudu sdělila, že pracuje pro xxx již 14 let. Ráno si vždy kontroluje váhu masa, které dostane z expedice. Zapisuje si to do sešitu a vrácené maso si pak odečte v sešitu. Pak se jí vystaví příjemka na zboží, kde je již odečteno vrácené maso. Je tam tedy pouze to maso, které skutečně prodala. Na prodejně jsou dvě prodavačky a inventuru si provádějí samy vždy na konci měsíce. Svědkyně si píše pokladní knihu, kde jsou patrné tržby. Celou tržbu odvádí zaměstnavateli, ale odečítá si za nákupy, o kterých zaměstnavatel ví. Za tyto nákupy dává doklad do pokladny. Zaměstnavateli pak odevzdá část tržby a na zbytek má zmíněný doklad. Na prodejně neměla nikdy nesrovnalosti. Ke změně ceny masa dochází asi dvakrát nebo třikrát za rok. Dostane k tomu nový ceník, který potvrdí podpisem.

Svědkyně xxx soudu sdělila, že jako prodavačka byla do září 2013 na prodejně v xxx a nyní je na prodejně v xxx. Maso jí vozil řidič v bednách i s dodacím listem, kde byla uvedena váha zboží. Po odjezdu řidiče si svědkyně kontrolovala, jestli zboží na dodacím listě souhlasí. Někdy se stalo, že bylo posláno více, ale i méně masa. Vždy to řešila telefonicky s paní xxx a ručně si to potom opravila v dodacím listu. Pak dostávala od paní xxx souhrn zboží z počítače, který si s těmito dodacími listy kontrolovala. V papírech již byla odečtena váha za vrácené maso. Toto si svědkyně evidovala ve svém sešitě. Řidiči maso vracela s kusem papíru, který seděl s jejími zápisy v sešitě. Na týdenních vyúčtováních to již bylo odečteno a vždycky jim to sedělo. Tržba se odváděla každý den a řidič k tomu podepsal pokladní doklad. Odváděly se pouze velké bankovky, aby byl limit v pokladně. Všechno bylo přesně evidováno v pokladní knize. Tržba se mohla ponížít např. o provedenou opravu, ale musel k tomu být pokladní doklad. V roce 2012 se mohly ceny masa měnit jednou nebo dvakrát. Dále svědkyně uvedla, že zastupovala obžalovanou na její prodejně v létě roku 2011 po dobu asi 14 dní. Tak nehorázný papírový nepořádek ještě neviděla. Než jí předala pokladnu, počítala to asi 2 hodiny a pokladna jí potom neseseděla. Svědkyně si vše převzala oproti podpisu a papírově si prodejnu vedla podle sebe. Obžalované se také nelíbilo, že chtěla svědkyně před nástupem na prodejnu provést fyzickou inventuru. Pokladní knihu jí pak obžalovaná vůbec nedala. Při přepočítávání peněz pořád obžalovaná odjížděla někam domů pro peníze, když se nemohla dopočítat. Na prodejně nebylo moc masa, tak 3-4 bedny, a denně odváděla asi 3 až 6 tisíc Kč tržby. Nechodí tam tolik lidí, jako v xxx a v xxx, tak měla

dost času si vše zvážit. Vrácené maso se projevilo jednou za týden v příjemce, kterou paní xxx vyjížděla z počítače. Maso bylo odečteno správně. Při změně cen se nedělal žádný stop-stav, protože ceny šly většinou dolů a na prodejně vesměs předtím nic nezbyvalo. Šlo o rozdíly třeba 2 Kč a změna byla známa ještě před otevřením prodejny. V průběhu dne se cena nikdy neměnila.

Svědčce xxx byla k hlavnímu líčení volána opakovaně. Nejprve proto, aby se vyjádřila k předloženým regletům. Svědkyně uvedla, že v regletách je uvedeno zboží již po odečtu vráceného masa. Dříve počítali inventarizaci ručně. Nyní mají počítačový program a rozdíl by byl patrný již po měsíci. Regleta je nyní závazná. Vrácené maso bylo zohledněno na příjmkách, které obžalovaná mohla kontrolovat a podepsala je. Po zrušení původního rozsudku Krajským soudem v Ostravě se svědkyně vyjádřila k předloženým vratkám, kdy uvedla, že skutečně vypadaly tak, jak předložila obžalovaná. Podle předložených vratek svědkyně v dodacím listu odečítala množství masa. Příjemky byly vedeny již po odpočtu tohoto vráceného masa. Neexistuje žádný sešit, do kterého by si svědkyně vratky zapisovala. Zasláné vratky si nechala svědkyně potvrzovat obžalovanou na ranních dodacích listech a následně „vratky“, tedy papírky od obžalované, vyhazovala. Dnes tak již neexistují žádné doklady na straně poškozené organizace, které by dokladovaly množství masa vráceného obžalovanou.

Na základě závazného pokynu Krajského soudu v Ostravě nechal soud vypracovat znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, a to nejprve znalkyní xxx. Ze závěrů jejího znaleckého zkoumání a z výpovědi znalkyně soud zjistil, že v období od 1. 1. 2011 do 25. 6. 2011 vzniklo na prodejně masa a uzenin manko na pokladně. Účetní inventarizací byl zjištěn stav pokladní hotovosti v částce 104.523 Kč. Stav finančních prostředků podepsaný obžalovanou byl zjištěn ve výši 7.806 Kč. Rozdíl mezi účetním stavem a fyzickým stavem činí částku 96.717 Kč, což je prokazatelně zjištěný schodek na pokladní hotovosti. Dle dohody o mimosoudním vyrovnání tak bylo po obžalované požadováno o 28 Kč více. K období od 1. 1. 2012 do 30. 9. 2012 se znalkyně nemohla vyjádřit, neboť společnost xxx nevedla účetnictví tak, jak ukládá zákon. Znalkyni ani po výzvách nebyly předloženy potřebné doklady, které měly být vypracovány dle zákona o účetnictví. Listinné materiály doložené ve spise a předložené poškozenou společností nejsou průkazné. Na základě neprůkazných účetních dokladů nelze prokazatelně určit, jaké množství masa a masných výrobků bylo na prodejnu v xxx skutečně dodáno, ani zda a v jaké výši vznikl schodek v tržbách za požadované období. Papírky, které předložila obžalovaná, jsou mnohdy nečitelné a znehodnocené tím, jak byly perforovány založením do spisu. Přesto z nich ale nelze rozdíl spočítat, neboť vrácené množství masa není nikde zaznamenáno. Vratky i dodací listy jsou účetně neprůkazné.

Na návrh státní zástupkyně byl požádán o vypracování stejného znaleckého posudku i znalec xxx. Znalec k prvnímu žalovanému období uvedl, že byla provedena pouze účetní inventarizace, nikoli inventarizace fyzická (zásoby na prodejně). V účetnictví společnosti je k datu 30. 6. 2011 prokazatelně vykazován zůstatek pokladní hotovosti 107.433 Kč, z čehož vyplývá, že společnost zjištěný inventarizační schodek vůbec nezaúčtovala, čímž porušila platné předpisy. Ve svém účetnictví tak uvedla nepravdivé a zkreslující údaje. V kontextu následného uznání závazku obžalovanou Dlouhou však znalec tuto skutečnost vzal na vědomí a respektoval ji. Ve vztahu k druhému žalovanému období se znalec vyjádřil tak, že

předložený záznam „účetní kontrola“ je ve skutečnosti pouze inventarizace. Nebyl zohledněn aktuální stav a nebyly započítány vratky. Dodatečně doložené doklady nejsou průkazné. Znalec se proto ztotožňuje se závěry znalkyně xxx a uvádí, že schodek zjištěný na prodejně ve výši 240.724 Kč nepovažuje za inventarizačně průkazný a účetně doložený. Vlastní výpovědi svědků bez dalšího nemohou z odborného pohledu znalce pro účel znaleckého posudku obstát a nahradit neexistenci skutečně průkazných účetních dokladů, nevhodný a neúplný způsob provedení vlastní inventarizace ve spojení např. i s absencí realizace průběžných čtvrtletních inventarizací pokladních hotovostí, jak se k tomu poškozená organizace sama sobě zavázala ve své interní normě.

Z listinných materiálů soud zjistil, že obžalovaná xxx uzavřela dne 1. 12. 2010 pracovní smlouvu se společností xxx. Práci měla vykonávat jako prodavačka na prodejně v xxx. Dne 27. 6. 2011 byla jmenována inventarizační komise ve složení xxx a xxx. Z inventarizačního zápisu ze dne 27. 6. 2011 vyplývá, že byl zjištěn rozdíl mezi účetním a fyzickým stavem pokladny ve výši 96.745 Kč. Dle 1. 7. 2011 obžalovaná xxx uznala zaměstnavateli zjištěný rozdíl ve výši 96.745 Kč a zavázala se jednorázově zaplatit částku 50.000 Kč a následně od 12. 8. 2011 vždy každý měsíc zaplatit 5.000 Kč, a to až do úplného zaplacení dne 12. 5. 2012.

Dle zápisu z účetní kontroly provedené dne 26. 10. 2012 byl zjištěn rozdíl mezi odvedenou hotovostí a celkovým prodejem v období od 2. 1. 2012 do 30. 9. 2012 částka 247.757 Kč. Dne 12. 11. 2012 podepsala obžalovaná xxx uznání závazku ve výši 247.757 Kč vyplývající ze zjištěného schodku. Částku se zavázala splácet v dohodnutých splátkách. Dne 18. 12. 2012 byla provedena inventura za měsíc říjen 2012, kdy byl zjištěn rozdíl mezi prodaným zbožím a odvedenou tržbou ve výši 45.154 Kč.

Společnost xxx dodala policii veškeré výdejky a příjemky za žalované období. Účetní společnosti – xxx – byla vyzvána k předložení přehlednějších a úplnějších dokladů. Veškeré tyto účetní doklady pak byly postupně předloženy oběma znalcům. Dle výše uvedených závěrů znalců soud dospěl k tomu, že obžalovaná xxx způsobila poškozené společnosti v bodě 1) škodu ve výši 96.717 Kč. Ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o větší škodu (více než 50.000 Kč). V bodě 2) nebyl znaleckým zkoumáním zjištěn žádný prokazatelný schodek na pokladní hotovosti, neboť poškozená společnost nevedla řádně účetnictví a nedoložila průkazné doklady, z nichž by mohl být schodek spočítán.

Soud hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Obžalovaná se k uvedenému jednání nedoznala. Její obhajoba spočívala v tom, že nebyla řádně zaškolená a zřejmě jí nebylo započítáno všechno maso, které vracela zaměstnavateli zpět. Obžalovaná na základě pracovní smlouvy pracovala na pozici vedoucí a jediné prodavačky v prodejně již od roku 2010. Jako jediná prodavačka přebírala zboží, prodávala je a také za něj poškozené společnosti měla odvádět získanou tržbu. V roce 2011 jí bylo prokázáno manko přímo rozdílem mezi účetními záznamy a skutečně odvedenou hotovostí. Rozdíl byl zjištěn řádnou inventarizační kontrolou a se závěry komise se ztotožnila (až na rozdíl 28 Kč) také znalkyně xxx. Znalec xxx pak na její závěry odkázal a souhlasil s nimi. V důsledku závěru znalců pak soud snížil původně uvedenou výši škody o 28 Kč na částku 96.717 Kč. Rozdíl zjištěný inventarizační komisí obžalovaná uznala a v dohodnutých

splátkách zaměstnavateli splatila. Obžalovaná si byla zjištěného schodku vědoma a v jejím jednání soud spatřuje úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaná v bodě 1) porušila smluvně převzatou povinnost spravovat cizí majetek, a tím jinému způsobila škodu nikoli malou (ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku jde o škodu nejméně ve výši 25.000 Kč). Tímto jednáním po všech stránkách naplnila zákonné znaky skutkové podstaty přečinu porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku.

Soud také hodnotil osobu obžalované xxx, která je zaměstnána jako prodavačka, avšak bez hmotné odpovědnosti. V místě bydliště byla sice v prosinci 2012 oznámena pro přestupek proti občanskému soužití, věc však byla odložena v prosinci 2013. V opise rejstříku trestů nemá obžalovaná žádný záznam.

Při úvahách o uložení trestu soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného přečinu a konstatoval, že obžalovaná svým jednáním porušila zájem společnosti na ochraně majetku. Obžalované polehčovalo, že před spácháním trestné činnosti vedla řádný život. Soud u ní neshledal žádnou okolnost přitěžující.

Soud ukládal obžalované trest podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku, kde je stanovena trestní sazba až do výše dvou let odnětí svobody.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že k dosažení účelu trestu bude v daném případě postačovat uložení trestu kolem dolní čtvrtiny trestní sazby, tedy ve výměře sedmi měsíců. Soud přitom přihlédl k době, která uplynula po spáchání této trestné činnosti, a v níž se obžalovaná další trestné činnosti již nedopustila. S ohledem na osobu obžalované a skutečnost, že doposud nebyla trestně stíhána, má soud za to, že účelu trestu lze ještě dosáhnout i bez jeho přímého výkonu. Trest byl proto uložen jako podmíněný se zkušební dobou v trvání jednoho roku. Povinností obžalované bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo pouze o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to eventuálně již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná.

Dále soud uložil obžalované trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu výdělečné činnosti a zaměstnání spojené s hmotnou odpovědností na dobu v trvání jednoho roku. Soud přistoupil k tomuto zákazu proto, že se obžalovaná dopustila trestné činnosti právě v souvislosti s hmotnou odpovědností při výkonu zaměstnání.

V bodě 2) byla obžalovaná xxx viněna ze spáchání přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku, a to v období od 1. 1. 2012 do 30. 9. 2012. V důsledku obou znaleckých posudků však soud dospěl k závěru, že nelze prokazatelně zjistit, zda a v jaké výši byl poškozené společnosti způsoben schodek na pokladní hotovosti. Společnost xxx nevedla v souladu se zákonem účetnictví a nemá prokazatelné doklady ohledně výdeje a příjmu masa a uzenin. Skutečný prokazatelný schodek tak zjistit nelze. Nebyla prováděna ani pravidelná čtvrtletní kontrola spojená s fyzickou kontrolou stavu zásob tak, jak o tom mluvila účetní paní xxx. Za této situace soud postupoval ve prospěch obžalované xxxx a ve vztahu

k bodu 2) obžaloby obžalovanou tohoto obvinění zprostil, neboť nebylo prokázáno, že by se stal skutek, pro který je obžalovaná stíhána.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená společnost xxx, která za jednání pod bodem 2) požadovala po obžalované zaplacení náhrady škody v částce 292.911 Kč. Vzhledem k tomu, že v tomto bodě došlo ke zproštění obžalované, rozhodl soud dle § 229 odst. 3 trestního řádu a poškozenou společnost odkázal na prokázání vzniklé škody na občanskoprávní řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Bruntál 3. listopadu 2016

Mgr. Jana Janečková, v.r.
-samosoudkyně-

za správnost vyhotovení:
Jana Brisudová